

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 23. novembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Commissione tributaria provinciale di Siracusa – Taliansko) – Enzo Di Maura/ Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Vec C-246/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Základ dane — Šiesta smernica 77/388/EHS — Článok 11 C ods. 1 druhý pododsek — Obmedzenie práva na zníženie základu dane v prípade, ak druhá zmluvná strana nezaplatí — Voľná úvaha členských štátov pri prebratí — Primeraná doba predfinancovania podnikateľom)

(2018/C 022/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Enzo Di Maura

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Výrok rozsudku

Článok 11 C ods. 1 druhý pododsek šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát nemôže podmieniť zníženie základu dane pre daň z pridanej hodnoty neúspešnosťou konkurzného konania, ak takéto konanie môže trvať viac ako desať rokov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) zo 16. novembra 2017 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH/Európska komisia

(Vec C-250/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Arbitrážna doložka — Šiesty rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2002 – 2006) — Vrátenie časti súm zaplatených odvolateľke — Paušálne náhrady)

(2018/C 022/11)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (v zastúpení: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a F. Moro, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 22. novembra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court – Írsko) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/ T. G. Brosnan

(Vec C-251/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Šiesta smernica 77/388/EHS — Článok 4 ods. 3 písm. a) a článok 13 B písm. g) — Oslobodenie dodania budov a pozemkov, na ktorých stoja, s výnimkou definovanou v článku 4 ods. 3 písm. a) — Zásada zákazu zneužitia práva — Uplatniteľnosť v prípade neexistencie vnútroštátnych ustanovení preberajúcich túto zásadu — Zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery)

(2018/C 022/12)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Žalovaný: T. G. Brosnan

Výrok rozsudku

1. Zásada zákazu zneužitia práva sa má vykladať v tom zmysle, že sa môže nezávisle od vnútroštátneho opatrenia, ktoré ju uvádza do účinnosti vo vnútroštátnom právnom poriadku, priamo uplatniť s cieľom odoprieť oslobodiť od dane z pridanej hodnoty také predaje nehnuteľností, aké sú dotknuté vo veci samej, ktoré sa uskutočnili pred vyhlásením rozsudku z 21. februára 2006, Halifax a i. (C-255/02, EU:C:2006:121), a to bez toho, aby tomu bránili zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.
2. Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že za predpokladu, že by plnenia dotknuté vo veci samej mali byť prekvalifikované na základe zásady zákazu zneužitia práva, tie z týchto plnení, ktoré nepredstavujú takéto zneužitie, možno zdaniť daňou z pridanej hodnoty na základe relevantných ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy upravujúcej takéto zdanenie.
3. Zásada zákazu zneužitia práva sa má vykladať v tom zmysle, že na účely určenia, na základe bodu 75 rozsudku z 21. februára 2006, Halifax a i. (C-255/02, EU:C:2006:121), či hlavným cieľom plnení dotknutých vo veci samej je alebo nie je získanie daňovej výhody, treba cieľ nájomných zmlúv predchádzajúcich predajom nehnuteľností dotknutých vo veci samej zohľadniť samostatne.
4. Zásada zákazu zneužitia práva sa má vykladať v tom zmysle, že také dodania nehnuteľností, ako sú dotknuté vo veci samej, by mohli viesť k získaniu daňovej výhody v rozpore s cieľom relevantných ustanovení šiestej smernice 77/388/EHS, pokiaľ tieto nehnuteľnosti neboli pred ich predajom tretím kupujúcim predmetom skutočného využívania ich majiteľom alebo nájomcom. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či v spore vo veci samej ide o takýto prípad.